

ZŠ Košinova 22, Brno

Vyučující: PhDr. Dagmar Skálová

Tým: Roman Watzinger, Yuliana Reblyan, Jana Zvolánková, Eric Moya, Michal Froňk

Otec naší pamětnice pocházel z dobře situované německé rodiny. Po vzniku republiky v roce 1918 přijal československé občanství. Jako číšník a kuchař pracoval v Německém domě v Brně.

1 :01 - 1:13

...německý školy měl. On byl Němec, ale šel do českýho katastru ještě za 1. republiky. A tam došlo k velké bitce. Češi s Němcama se tam poprali.

Její otec už se domů nevrátil. Skrýval se pod cizím jménem. Nakonec byl ale prozrazen a odvezen do koncentračního tábora v Dachau, kde trpěl do konce války.

0:58 - 1:01

...jenže to nezvládala....

Matka paní Janákové nezvládala domácnost s pěti dětmi, tak byli sourozenci rozděleni do různých dětských domovů. Naše pamětnice byla nejmladší z rodiny. Ve věku čtyř let skončila v Dětském domově Dagmar v **Brně a některé sourozence už nikdy neviděla.**

1:13 – 1:17

...no tak zase mě dala do útulku tady v Dagmaru.

Dítě v dnešní době si jen stěží dokáže představit, jak to tehdy v období protektorátu v dětském domově vypadalo. Za každé provinění následoval tělesný trest, klečení. Když se nikdo nepřiznal, byli potrestáni všichni.

1:50 – 3:01

...když tam bylo třeba jídlo...co se mně stalo, protože jsem nikdy nejedla vločky, když se jijou vločky teď tak je to mletý, jemný, sladký a takový. Kdežto tam to rozmíchali ve vodě, hodili to na plech, upekli a dali vám kusanec a dali vám na to buďto kadrátku, dvě třešně a nebo šťávu. No a já jsem tam byla poprvé na tom a stalo se mně to, že jsem to nechala na stole. Oni to sice sebrali a bylo vyřízený, ale přišel večer-večeřa, děcka měly chleba s kandolem a já jsem dostala zase tu kašu, no ale já jsem ju nejedla, že. Tak mě to zase vzali a měla jsem to ráno na snídani místo chlebu s marmeládou. A tam jsem měla na krku takovou-no kočičí zlato se tomu říkalo. Víra, naděje a láska. Bylo to srdíčko, kotva a křížek. A ta, co tam uklízela , tak mně říkala, když mně to dáš, tak to vyhodím. Tak jsem jí to dala a ona to vyhodila, jinak bych to jedla asi celý ty roky.